

Een wandeling met Ingrid de Graaf,

directievoorzitter ABN AMRO Verzekeringen

We spreken af bij de Geitenboerderij in het Amsterdamse Bos, waar Ingrid de Graaf regelmatig met haar gezin de natuur opzoekt. Terwijl de zomer al weken aanhoudt, begint het op het moment dat we de wandeling aanvangen te regenen. Het weerhoudt ons geenszins van het voeren van een boeiend gesprek over visie, keuzes, en de nieuwe rol van Ingrid.

Bekend terrein voor jou?

“Ja, absoluut... het is hier erg leuk en met onze twee kindjes komen we ontzettend vaak en graag hier in het Amsterdamse Bos. We wonen in Duivendrecht dus het is ook heel dichtbij. Ik ben sowieso altijd graag buiten. Toen ik nog bij Delta Lloyd in Amsterdam werkte, fietste ik ook met enige regelmaat naar mijn werk. Dat schiet er nu ik twee tot drie dagen per week in Zwolle ben wel bij in.

Ik ben opgegroeid in Kaatsheuvel en was als kind veel buiten. Vervolgens ga je werken en schiet het er wel vaak bij in om uitgebreid te genieten van de buitenlucht en de natuur. In 2001 hebben mijn man Frank en ik een sabbatical year genomen en zijn we de wereld rondgereisd. Thailand, Australië, de Himalaya... een jaar lang trekken in de open lucht en genieten van uitzichten, van bergvolken en andere culturen. Dat was een geweldige ervaring waarin we flink wat buitenlucht en natuur hebben kunnen ‘snuiven’.

Offer you can't refuse

Ingrid de Graaf was nog maar net benoemd in haar rol als Directeur Operations bij Delta Lloyd Leven, toen zij een afspraak met RvB-lid Paul Medendorp in haar agenda zag verschijnen. Hij bleek haar dé geschikte kandidaat te vinden voor de functie als CEO bij ABN AMRO Verzekeringen in Zwolle, de joint venture tussen Delta Lloyd en ABN AMRO. “Ik reageerde natuurlijk echt als een vrouw... Denken jullie dat ik daar wel aan toe ben? En hoe moet het dan met mijn opvolging hier...?” Gelukkig was daar door de Directie Leven en de raad van bestuur al over nagedacht, zodat Ingrid volmondig ja zei tegen deze uitdagende positie.

“Het was in 2008 lang onduidelijk wat er met de joint venture zou gebeuren. Inmiddels hebben zowel Delta Lloyd als ABN AMRO opnieuw volledig commitment gegeven. ABN AMRO Verzekeringen heeft het exclusieve recht op verkoop aan ABN AMRO Bank via haar merken ABN AMRO, Florius en MoneYou. Beide aandeelhouders willen graag groei zien van de premie en aantallen verzekeringen via de bankdistributie van ABN AMRO Bank. Ik landde dus in ‘vruchtbare grond’.”

Hoe is er op haar komst gereageerd door de medewerkers? “Eigenlijk erg goed. Ik ben direct op alle etages gaan kennis-

De Wandeling is een rubriek waarin Monique de Vos in de buitenlucht een verfrissende ontmoeting heeft met smaakmakers uit de financiële dienstverlening, om zo meer te weten te komen over ‘de vent achter de tent’. Monique de Vos is directeur van Chasse Executive Search in Den Haag.

maken en heb ook duidelijk gemaakt dat ik van plan ben om het bedrijf naar een volgende fase te brengen. Het was onvermijdelijk dat er in de achterliggende periode minder aandacht werd besteed aan toekomstplannen en aan ontwikkeling van medewerkers. Dat zijn we nu aan het oppakken.”

Hoe is het om nu voor zowel een verzekeraar als voor een bank te werken? Lachend: “Dat is leuk én uitdagend. Het aardige is dat ik natuurlijk kom uit een omgeving waarin gedacht wordt in premieomzet. Terwijl mijn gesprekspartners bij de bank met totaal andere variabelen meten, zij denken meer in baten. Wat wel erg prettig is, is dat beide aandeelhouders echt meedenken hoe we ABN AMRO Verzekeringen nog creatiever kunnen inzetten in alle distributiekanaalen.”

Verandering

Ervaart ze haar huidige rol wezenlijk anders dan haar eerdere functies? “Ja, er is een groot verschil. Deze functie is meer bestuurlijk. Ik ben een doener, deed in mijn vorige functies ook veel zelf, terwijl ik nu meer moet loslaten. Het besturen en het continu afwegen van allerlei verschillende belangen, dat blijft uitdagend en wordt complexer naarmate je grotere verantwoordelijkheden krijgt. Maar ik geniet er erg van.”

Wat merkt haar gezin van haar nieuwe functie? “Ook thuis is er echt wel veel veranderd. Voorheen was ik er altijd bij het opstaan en aankleden van de kinderen. Nu ben ik toch vaak voor half acht onderweg naar Zwolle. Frank, mijn man is zelfstandig journalist. Hij heeft het heel druk, maar kan op dit moment iets flexibeler met zijn tijd omgaan dan ik. En Frank vangt dus veel op. De taakverdeling is totaal geen issue tussen ons, anders had het ook niet gekund. Onlangs ben ik overigens wel met de kinderen naar ABN AMRO Verzekeringen in Zwolle gegaan. Zwolle zegt hen natuurlijk niets, maar als ik bel vlak voordat zij naar bed gaan en zeg dat ik “nog bij Gerda – mijn secretaresse die zij hebben ontmoet en die snoep en koekjes had – ben, dan begrijpen zij het.”

Net zoals Michiel Denkers van de AFM (De Wandeling in Het VB 2009, nr. 14) tracht Ingrid toch een dag per week ‘vrij’ te zijn. “Op woensdag ben ik vrij om leuke dingen met de kinderen te doen, en met vriendinnen koffie te drinken en bij te kletsen. Dat lukt best redelijk. Ik heb veel vriendinnen met wie ik wandel, eet of naar de sauna ga. En elke woensdagavond hebben we een oppas en gaan Frank en ik samen sporten en uit eten. De andere avonden proberen we beiden om 22.00 uur te stoppen met werken en samen een glas wijn te drinken.”

Ingrid studeerde Nederlands nadat zij was uitgeloot voor HBO Communicatie en Communicatiekunde. Uiteindelijk studeerde zij af op Renaissanceliteratuur. Ze wist wel meteen dat zij niet het onderwijs in wilde. Ze startte vervolgens – er moest brood op de plank komen en 1993 was niet echt een goed jaar om op de arbeidsmarkt te komen – als secretaresse. “Al snel stuurde ik het secretariaat aan en vervolgens rolde ik in een rol als voorlichter. En natuurlijk heb ik nog steeds veel baat bij mijn studie Nederlands. Alles is uiteindelijk communicatie...”

Hoe staat het nu met de ‘literaire voeding’? “Ik houd nog steeds van lezen. Niettemin is het ook wel heerlijk om op vrijdagavond, als je doodmoe bent en de kinderen op bed liggen, naar een of ander suf tv-programma te kijken. Geef me een half uur en daarna ben ik weer fit!! Zonder gekheid, ik heb tijdens onze zomervakantie best veel gelezen, de nieuwe A.F.Th. van der Heijden, het boek ‘Bankroet’ en momenteel ben ik bezig in een lekkere ongecompliceerde Grisham. Maar het gaat iets langzamer dan tijdens de vakantie, haha...”

Trots

Het klinkt wel als een ‘druk bestaan’ in balans. Lachend: “Ja, daar ben ik wel constant naar op zoek, en volgens mij leer ik wel om die balans te bewaken. Mijn sabbatical leave in 2001 heeft daar wel aan bijgedragen. Maar ook het feit dat ik twee jaar geleden door ziekte even was uitgeschakeld. Je constateert dan dat het bedrijf gewoon nog blijft bestaan als jijzelf even niet meedoet... Heel relativerend!”

Welk voorbeeld kreeg zij thuis van haar ouders? “Mijn vader werkte zich op van monteur naar hoofd Verkoop, hij ver-

Ingrid de Graaf (1969) studeerde Nederlands in Utrecht. Zij werkte bij diverse organisaties, onder andere in de communicatieadvieswereld alvorens in 1999 bij Delta Lloyd in dienst te treden. Zij vervulde er diverse lijn- en staffuncties en was onder andere verantwoordelijk voor het zogenoemde Group Sharing Programma binnen de Delta Lloyd Groep. Sinds dit voorjaar is zij verantwoordelijk voor ABN AMRO Verzekeringen. Ingrid de Graaf is getrouwd en heeft twee kinderen: een dochter van vier en een zoon van drie jaar oud. Zij woont in Duivendrecht.

kocht grote grondverzetmachines. Mijn moeder ging later ook weer werken. Wij zijn opgevoed met een sterk arbeids-ethos. Maar ook heb ik ervaren hoe in bepaalde periodes van het jaar de stress met betrekking tot de verkoopresultaten van mijn vader het hele gezin ‘bedrukte’. Dat stressgevoel, dat vond ik als kind heel vervelend en beklemmend.”

Zijn haar ouders trots op haar? “Ja, en ook mijn schoonouders zijn wel trots. De ouders springen bij waar ze kunnen en ondersteunen – soms met enige zorg – onze keuzes. Een mooi moment was in mei jongstleden toen ik werd geïnterviewd over AAV en op de financiële pagina van De Telegraaf stond. Mijn trotse vader verzuchtte toen wel dat het toch jammer was dat ik mijn meisjesnaam niet had aangehouden...”

Het weer is inmiddels opgeklaard. Niettemin is het tijd voor een afsluitend kopje thee en de stellige afspraak dat we – op een van de ‘vrije’ woensdagen – op een ander moment de wandeling zeker voortzetten. ■

